

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. An, & quâ ratione spoliatus possessione restituendus sit, & quando non?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

veniens conceditur; & quamvis hoc interdicitur etiam hæredi, & cæteris successoribus spoliati competat, non tamen competit contra universales hæredes, aut successores particulares spoliantis, cum pœnale sit, & consequenter non extendendum, ut ne tamen commodum habeat hæres ex delicto tali alterius, cuius hereditatem obtinet, aliam contra eum actionem concedunt Civilistæ, & aliud etiam remedium possessorum contra successorem etiam particularem Canonistæ, ut videbitur.

Potest autem hæc interdictio etiam contra Judicem injustè spoliantem experiri spoliatus, *c. Conquerente 7. h. t.* sive extrajudicialiter, prætermissis scilicet juris ordine, & absque causæ cognitione, ubi tamen hæc necessaria fuissent, vel quod hic in iudicio quidem nullà tamen jurisdictione in tali casu præditus, per sententiam quidem, nullam tamen sive judicialiter spoliaverit aliquem suam possessionem, substantiale tamen vitium admittendo, aut manifestam injuriam committendo, ex quo sententia nulla est; ita tamen, ut pro Iudice judicialiter procedente sit præsumptio, quod justè processerit.

Liberis tamen contra Parentes & liberos contra Patronos non competit hoc interdictum Unde vi, quia factioris atrocitatem, & consequenter aliquam facti infamiam apud viros honestos continet, sed in vicem illius datur actio in factum, de quo plura Civilistæ.

Expirat autem hoc interdictum, si intra annum (utilem tamen & non continuum) spoliatus non egerit; quoad rei vero persecutionem, de eo; quod adspo-

liatorem pervenit, etiam post annum datur, & per modum exceptionis perpetuò durat, cum ea, quæ sunt temporalia ad agendum, ad excipiendum perpetua sint.

§. III.

An, & quâ ratione spoliatus possessione restituendus sit, & quando non?

Spoliatus ante omnia restituendus est, si legitimè probata fuerit spoliatio, vel de ea constat, & hoc petiverit spoliatus, ita ut ante restitutionem non audiat spoliator, etiam si in contenti probare velit dominium sibi competere, sed post restitutionem, si iudicio proprietatis experiri velit. *c. 1. & c. 5. h. t.* in hoc scilicet interdicto Unde vi in favorem spoliatorum, & odium spoliantium, ita statuente jure, ut ne, dura propria auctoritate sit occupatio, magnæ in republica perturbaciones oriantur, & ex delicto spolians sentiat commodum. Quod si tamen prædo aut alius notorius injustus spoliator, à Domino vel bonæ fidei possessore, quem re suam spoliavit, vicissim ex intervallo re illa spoliatus sit, naturalis æquitas videtur requirere, ut Domino magis posterius spolianti succurratur, quam injusto prius spolianti prædoni, quin plures esse casus, in quibus spoliatus non est ante omnia restituendus, ex jure patet, & quidem ex *c. Licet 1. h. t.* patet. Si scilicet spoliatus expressè vel tacitè consentiat, ut de exceptione dominij seu proprietatis ante restitutionem factam cognoscatur; cum possit in tali casu juri suo cedere spoliatus, quod in favore illius introductum est; Secundò non est ante omnia restituendus spoliatus, si ex actis

N n 2

Iudi-

judicii constet, nullum jus competere spoliato, sed spoliatori (quia acta iudicii faciunt notorium) vel ex confessione iudiciali ipsius spoliati, qui fatetur spoliatorem Dominum esse (quia confessio est probatio probata) vel si de dominio, aut jure spoliatoris constet ex instrumento publico, quod paratam habet executionem; vel si constet de eo per testes, qui rem evidenter notoriam faciunt; vel denique, si per sententiam latam in petitorio constat de dominio seu jure spoliatoris. Tertio non est restituendus ante omnia spoliatus, si ex tali restitutione periculum animæ timeri possit, aut irreparabile damnum, vel publicum scandalum, vel perturbatio in populo timeatur (quia in his & similibus casibus periculum animæ, & publica tranquillitas, &c. prævalet privato commodo spoliati) vel denique si rem notoriè suam, quâ spoliatus est, & quam per viam juris acquirere non poterit, propriâ auctoritate occupavit; præsertim si sine suo damno restituere non potest, cum in tali casu alia via non sit rei suæ recuperandæ, quâ tamen justè & juridicè privatus non est,

§. IV.

Quæ probanda sint à spoliato agente ad restitutionem rei spoliata?

DUO probare debet, qui agit interdicto Unde vi, possessionem scilicet, & spoliationem, sive quoddam rem illam immobilem, quâ spoliatum se queritur, tempore spoliationis possederit (presumptivè saltem hoc probando) & quod hac possessione dejectus sit. Uti patet

etiam ex *c. Consultationibus* 10. jura Gloss. *v. possessionem & dejectionem. De offic. & potest. lud. deleg.* Et hinc quibus interdicto experiri vult, non audiat, etiamsi probare velit se Dominum rei esse, nisi probet rem se possedisse, & eâ spoliatum fuisse. Uti habetur ex *Olim* 17. *h. 2.* Cum lapsus non sit idem possessor & Dominus; neque in casu profanis necessarium est, titulum probare possessionis, cum etiam prædo in hoc restituendus sit. *c. In literis. 5. h. 1.*

§. V.

Quæ à spoliatore, seu violento in valore restituenda sint spoliatori?

NON tantum rem unâ cum fructibus naturalibus, qui percepti sunt, & percipi etiam potuissent, restituere debet spoliato violentus spoliator, sed & valor rei alienæ, (deductis tamen expensis, quæ in colligendis & conservandis fructibus *v. g.* fieri debebant) & omnia insuper damna refarcire (etiamsi spoliatus non omnia hæc petiverit) ac in injuriis integrè satisfacere, *c. Gratia* 10. *h. 2.* Quod si tamen spoliator & ipse spoliatus tuit, nec ob inopiam habeat, cogi non debet ad restituendam rem unâ cum fructibus, nisi prius restitutus & ipse fuerit, *c. Olim vobis* 16. *h. 1.* Cuius inanis sit actio, ut ait Pontifex, quæ executio sententiæ latæ de solutione fructuum faciendâ, suspendatur.